

Mezinárodní kontrabasové masterclass Branimir Slokar Academy - Ljubljana

Každým rokem v létě se do Slovinské metropole sjíždí úctyhodný počet mladých umělců, aby zde prohlubovali své hudební kvality a konfrontovali své názory jak se zkušenými lektory, tak i svými vrstevníky. Letos se zde sešlo 222 hudebníků ze 33 zemí světa. Hudební dění zde probíhá ve dvou liniích – 1. masterclass a 2. orchestrální akademie.

Nabídka kurzů **Branimir Slokar Academy**, která nese jméno po slavném slovinském trombonistovi, je velmi široká, co se do nástrojové rozmanitosti týče. Mezi lektory zde můžeme najít jména jako: Gregory Ahss – housle, Jörg Winkler – viola, Konstantin Pfiz – violoncello, Christian Lampert – horna, Reinhold Friedrich – trubka, Emanuel Abbühl – hoboj ad. To je již samo o sobě bezesporu zárukou kvality a přílivu zajímavých informací a nových podnětů.

Profesorem kontrabasu byl letos v Lublani **Božo Paradžik**. Ten je dnes uznáván nejen jako zcela mimořádný hráč světové úrovně, ale také právě jako velmi zkušený a renomovaný profesor. Zajímavostí je také jeho spjatost s českým prostředím. Prof. Paradžik, sám chorvatské národnosti, absolvoval totiž pětileté studium na Akademii múzických umění v Praze ve třídě profesora Jiřího Hudce. Tato spjatost obou profesorů a to, že Božo ve své hře i učení vychází z tradic české – pražské kontrabasové školy, byla i důvodem, proč jsem si vybral účast na masterclass právě v jeho třídě.

Na kontrabasových kurzech se nás sešlo osm účastníků. Většinou se jednalo o studenty ze zemí jihovýchodní Evropy (Chorvatsko, Černá Hora, Slovinsko, Srbsko), ale byli zde i zástupci Švýcarska, Francie, Polska a Itálie. Úroveň jednotlivých hráčů byla dosti rozdílná. To však dělalo kurzy velmi rozmanité a pestré. Často jsem byl velmi rád, když měl hodinu nějaký méně zdatný a méně zkušený student. Narážel totiž na běžné technické problémy, se kterými si ale sám neuměl poradit. Pak bylo velice zajímavé poslouchat rady profesora a mít tak možnost konfrontovat tyto situace se svým osobním vývojem technické vyspělosti. Každá analýza a způsob řešení technického problému byla totiž jakousi malou sondou do hudebně technického myšlení profesora i studenta.

Proto bylo neobyčejně podnětné srovnávat jak různé úhly pohledu a nahlížení na danou překážku, tak především způsoby řešení a prostředky pro vypořádání se s ní. Každá takováto konfrontace totiž hned nasvítla danou problematiku z několika nových úhlů.

Lekce probíhaly formou „classů“ na poměrně vysoké úrovni. Každá hodina byla vlastně jako malý samostatný koncert, kdy po skončení výkonu následovala analýza a rady ze strany profesora. Představa koncertu byla ještě umocněna místem, kde se kurzy konaly. Byl to sál pro komorní hudbu s vysokým pódium a vyhovujícím zvukem. To byl velmi důležitý aspekt, neboť tato celková atmosféra navozovala dokonalou iluzi koncertu a pomáhala účastníkům kurzů vžít se do „koncertní situace“ se vším, co k ní patří – tedy s maximální měrou koncentrace na jedné a s pocitem zodpovědnosti na druhé straně.

Hned první den se profesor Paradžik projevil jako zkušený lektor. Jeho schopnost přesně vystihnout, kategorizovat a pojmenovat problémy byla a je obdivuhodná. Ve svých názorech a radách se opíral o své mnohaleté zkušenosti pedagogické i interpretační.

Nicméně ačkoli je Božo naprosto mimořádná hudební autorita, ještě více mě v dobrém slova smyslu zaujaly jeho další povahové rysy. Především jeho schopnost studenty motivovat, inspirovat a podporovat. A to je také, myslím, tajemství, proč Božova kontrabasová třída má ve světě tak solitérní postavení. Jedná se totiž o třídu mimořádně vysoké úrovně. Dobrých, skvělých, ale i vynikajících profesorů je dnes totiž hodně. Ale vynikajících profesorů, kteří jsou maximálně oddáni učení, všechno jejich konání směřuje jen pro „dobro“ studentů a dokáží své žáky v těžkých a stresových situacích podpořit, těch není mnoho.

Právě i proto jsem rozhodnut svoji další studijní dráhu směřovat do německého Freiburgu, do kontrabasové třídy Božo Paradžika. Ta se totiž pyšní statusem, že každý její absolvent má místo v prestižním evropském orchestru. A myslím, že právě na těchto kurzech jsem pochopil, proč tomu tak je.

Na závěr bych ještě velmi rád vyzdvihl výkon pianisty Hansjacobu Steammlera, který nám po celou dobu masterclassu zajišťoval klavírní doprovod. To byla také veliká devíza těchto kurzů, neboť spolupracovat s pianistou tak znamenité úrovně je velmi inspirativní a podnětné.

Rád bych chtěl také vyslovit velké poděkování **Nadaci život umělce (NŽU)** díky jejíž štědré finanční podpoře jsem se těchto kontrabasových masterclassů mohl účastnit. Toho si velmi vážím!